

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ghenadie Nicolaev

Judecători – Liliana Catan și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 10 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, declarat de inculpatul:

Pendus Anatoli Ivan, născut la 31 iulie, 1973,
originar și locuitor din sat. Petrești, r-nul Ungheni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04 septembrie 2012- 10 decembrie 2012;

Instanța de apel: 09 septembrie 2013- 03 aprilie 2013;

Instanța de recurs: 21 ianuarie 2014- 05 martie 2014.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 10 decembrie 2012, Pendus Anatoli a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Pendus Alexandru, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. *În fapt*, pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 27 iulie 2012, în jurul orei 02:00, în ograda lui Pendus Silvia din s. Petrești, r-l Ungheni, s-a iscat o ceartă între Pendus Anatoli, Pendus Alexandru și Cibric Ghenadie, care erau în stare de ebrietate, în procesul căreia Pendus Alexandru împreună cu Pendus Anatoli l-au doborât la pământ pe Cibric Ghenadie și i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora la 31 iulie 2012, Cibric Ghenadie a decedat în secția de reanimare a Spitalului raional Ungheni.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Pendus Anatolii, prin care a solicitat casarea acesteia, indicând că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii înscrinate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat și menținută sentința contestată.

4.1. Instanța de apel a conchis că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Pendus Anatolii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că apelul inculpatului este declarativ și fără invocarea cărorva motive întemeiate de apel, invocând că dorește rejudecarea dosarului penal deoarece nu este de-acord cu sentința, însă afirmațiile referitor la nevinovăția sa au fost respinse ca nefondate și care nu corespund circumstanțelor stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, iar dezacordul cu sentința nu constituie temei pentru modificarea sentinței.

Totodată, Colegiul penal a menționat, că instanța de fond a judecat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, la fel aceste afirmații nu pot servi ca temei pentru atenuarea pedepsei stabilite, care este numită în corespundere cu prevederile legii.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei stipulate în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, care a fost judecat anterior și este în stare de recidivă, faptele incriminate inculpatului se califică ca deosebit de grave, corect aplicând pedeapsa sub formă de închisoare, care este echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale și instanța de apel a considerat că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeiuri de modificare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

5. Împotriva hotărîrilor menționate, inculpatul la 04 noiembrie 2013, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii încriminate, iar în cadrul judecării cauzei, instanțele de judecată nu au respectat normele procesuale, nu au verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu au dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrilor primei instanțe și a instanței de apel, în camera de consiliu în

baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului și a avocatului acestuia, iar dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 24 aprilie 2013 în prezența părților și copia deciziei a fost înmînată recurentului în aceeași zi -24 aprilie 2013, fapt confirmat în recipisa semnată de către acesta (f.d. 257).

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de inculpat la 04 noiembrie 2013, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 24 mai 2013, iar inculpatul ori avocatul acestuia au avut reală posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de inculpatul Pendus Anatoli este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 10 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, declarat de inculpatul Pendus Anatoli, în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 martie 2014.

Președinte:

Ghenadie Nicolaev

Judecători:

Liliana Catan

Vladimir Timofti